

Voor wie stierf Christus?

Een verdediging van Onbeperkte Verzoening¹

5. Het gebruik van universele termen in connectie met Christus' dood

Deze studies werden geschreven door George Zeller,
<http://www.middletonbiblechurch.org/doctrine/4wchdied.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.: <http://www.verhoevenmarc.be/voor-wie-stierf-christus.htm>

Zij die ontkennen dat de dood van Christus universeel was (voor alle mensen) moeten niettemin toegeven dat er universele termen gebruikt worden in passages die relateren met de reikwijdte van de verzoening. Bijvoorbeeld, Gary D. Long in zijn boek *Definite Atonement* erkent dat zulke universele termen gebruikt worden en dat van Christus wordt gesproken als dat Hij stierf voor de “wereld”, “allen” of “ieder” (zie pagina 32). Ook John Murray, in een artikel getiteld “Redemption” (verlossing) in de *Sword and Trowel* erkent dat de Bijbel uitdrukkingen gebruikt die universeel zijn zoals “wereld” en “allen” en “ieder” en “alle mensen”.

Gesteld dat Christus enkel voor de uitverkorenen stierf, en als de Bijbel zegt dat Christus stierf voor “allen”, “de wereld”, “alle mensen”, enz., dan moeten we concluderen dat naar de uitverkorenen wordt verwezen met deze universele termen. Met andere woorden: we moeten dan aannemen dat zulke universele termen synoniemen zijn van “de uitverkorenen”.

Maar dan duikt er een probleem op. Met betrekking tot de leer van de uitverkiezing is er niet één passage die universele termen gebruikt om er de uitverkorenen mee aan te duiden. Als zulke universele termen toch de uitverkorenen zouden kunnen aanduiden, waarom dan worden ze nooit gebruikt in sleutelpassages die de uitverkiezing uiteenzetten? Om enkele voorbeelden te geven: waarom lezen we nooit verzen zoals deze: “Niet *de wereld* heeft Mij uitverkoren, maar Ik heb *de wereld* uitverkoren” (vgl. Johannes 15:16); “omdat Hij *alle mensen* vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft” (vgl. Efeziërs 1:4); “Hij heeft *elk mens* zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, ... overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die *elk mens* gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen” (vgl. 2 Timotheüs 1:9); “Maar wij moeten God altijd voor u danken, broeders, die geliefd bent door de Heere, dat God *de hele wereld* van het begin verkoren heeft tot zaligheid” (vgl. 2 Thessalonicenzen 2:13).

Hoe verklaren we dan het feit dat de Schriften, wanneer ze spreken over de dood van Christus, frequent gebruik maken van universele termen, die uitstrekken naar allemaal, terwijl bij het vernoemen van goddelijke uitverkiezing, de Bijbel altijd restrictieve termen gebruikt, deze beperkt tot weinigen (tot gelovigen)? Als dezen voor wie Christus stierf dezelfde zijn als de uitverkorenen, waarom worden dan niet dezelfde termen gebruikt om beide te beschrijven? Waarom worden universele termen gebruikt om dezen te beschrijven waarvoor Christus stierf, maar worden ze niet gebruikt om de uitverkorenen te beschrijven, indien naar dezelfde groep verwezen wordt? Het feit dat de Bijbel universele termen gebruikt om hen te beschrijven voor wie Christus stierf en nooit zulke termen

¹ Let op: dit is geen Alverzoening of Universalisme! Onbeperkte verzoening is de leer die zegt dat Christus stierf voor de zonden van alle mensen, voor de hele mensheid, voor ieder persoon, voor de hele wereld. Echter, enkelingen doen voor hun redding geen voordeel met de dood van Christus, tenzij zij tot Christus komen en Hem geloven. Gods gave wordt aangeboden aan, en strekt zich uit tot allen (1 Johannes 5:11), maar ze moet persoonlijk aangenomen worden door geloof (1 Johannes 5:12; Johannes 1:12). Over de valse Alverzoening of het Universalisme, lees het volgende: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/alverzoening.pdf> ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/alverzoening2.pdf> ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/evangelicals-universalisme.pdf> ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/uu.pdf>

gebruikt om de uitverkorenen te beschrijven, is een van de sterkste argumenten tegen de doctrine van beperkte verzoening.

De taal van de Bijbel begrijpen op een normale en natuurlijke manier

Hoe zouden deze universele termen begrepen moeten worden? Zij die zich houden aan een beperkte verzoening vertellen ons dat “wereld” (Johannes 3:16; 2 Korinthiërs 5:19; Johannes 6:51) niet echt “wereld” betekent, en dat “de hele wereld” (1 Johannes 2:2) niet echt “de hele wereld” betekent. Bovendien staan zij erop dat “allen” (1 Timotheüs 2:6; Hebrëeën 2:9) niet echt “allen” betekent en dat “alle mensen” (1 Timotheüs 2:4) niet echt “alle mensen” betekent, en dat “ons allen” (Jesaja 53:6) niet echt “ons allen” betekent”.

Sir Robert Anderson schreef het volgende:

In de vroege jaren van mijn christenleven stond ik erg perplex en raakte van streek bij de veronderstelling dat de duidelijke en eenvoudige woorden van zulke Schriftplaatsen als Johannes 3:16; 1 Johannes 2:2; 1 Timotheüs enkel konden begrepen worden door geïnitieerden. Want, mij was verteld, dat de overschaduwende waarheid van Goddelijke soevereiniteit in de uitverkiezing een barrière vormden om ze letterlijk te nemen. Maar een halve eeuw geleden bevrijdde een vriend van die dagen – wijlen dr. Horatius Bonar – mij van deze vreemde heersende dwaling. Hij leerde me dat waarheden enkel ogenschijnlijk onverzoenlijk kunnen zijn omdat ons beperkt verstand de Oneindige niet kan begrijpen; en we moeten nooit toestaan dat ons gebrekkig begrip van de eeuwige raad van God ons geloof in de Woorden van de Schrift zouden tegenstaan. -- Sir Robert Anderson, *Forgotten Truths*.

Dispensationalisten hebben zich ingespannen om volgende regel van bijbelse interpretatie te volgen:

When the plain sense makes good sense seek no other sense lest it result in nonsense! Vertaald: “Wanneer de duidelijke, eenvoudige betekenis zinnig is, zoek dan geen andere betekenis, opdat ze niet eindigt in nonsens”.

Maar anderen hebben met betrekking tot bepaalde Schriftplaatsen de letterlijke benadering verlaten. Zij die beperkte verzoening voorstaan volgen blijkbaar een andere regel, zoals deze:

When the plain sense contradicts our theological system seek some other sense lest we end up contradicting our particular brand of Calvinism. Vertaald: “Wanneer de duidelijke, eenvoudige betekenis strijdt met ons theologische systeem, zoek dan een andere betekenis, opdat ze niet eindigt in het tegenspreken van ons soort van calvinisme”.

Meer dan 200 jaar geleden schreef Richard Baxter het volgende:

Wanneer God ons zo duidelijk als maar kan zegt dat Christus stierf en de dood smaakte voor allen², dan zullen mensen dit ontkennen en daarom de duidelijke betekenis verwerpen, louter omdat zij niet kunnen zien hoe dit overeind kan blijven staan bij Christus' vervloeking van mensen en Zijn bijzondere liefde voor Zijn uitverkorenen. Het is niet moeilijk de redelijke en harmonieuze consistentie te zien: Maar wat als u niet kan zien hoe twee duidelijke waarheden van het Evangelie zouden kunnen overeenstemmen? Zal u daarom een van de twee ontkennen? Getuigt het niet van trots uw eigen begrip te prefereren boven de Geest van God, die de Schriften inspireerde? Zou een nederig mens niet eerder zeggen: ongetwijfeld zijn beide waar alhoewel ik ze niet met elkaar kan verzoenen. Dus anderen zullen deze volle waarheden ontkennen, omdat zij denken dat allen waarvoor Christus stierf zeker gerechtvaardigd en gered zijn ... Maar spreekt de Schrift over deze, of een andere van hun opinies, zo duidelijk als de Schrift zegt dat Christus stierf voor elke mens? Zegt de Schrift zo duidelijk, ergens, dat Hij niet voor allen stierf? Zegt de Schrift ergens bezwaar te maken voor enig iemand, en zegt de Schrift van deze persoon dat Christus niet voor hem stierf? Zegt de Schrift ergens dat Hij *enkel* stierf voor Zijn schapen, of Zijn uitverkorenen, en dat Hij de niet-uitverkorenen uitsluit? Er bestaat niet zo'n tekst in de Bij-

² Hebrëeën 2:9.

bel; zouden dan niet de zekere woorden en de duidelijke teksten de standaard moeten zijn over de onzekere punten en vage teksten? -- Richard Baxter, *Universal Redemption of Mankind*, pp. 282-283.

Richard Baxter paste deze principes dan ook toe:

Nu zou ik van enig mens willen weten: zou u geloven dat Christus stierf voor alle mensen wanneer de Schrift dat duidelijk zegt? Als u daarmee instemt, vertel me dan welke woorden u kan bedenken of duidelijker wilt zien dan deze die gebruikt worden? Is het niet genoeg dat Christus de Redder van de wereld wordt genoemd? U zal zeggen: maar is het wel de hele wereld? Ja, zo staat het er, Hij is de verzoening voor de zonden van de hele wereld. Zal u zeggen: maar het is niet voor alle mensen in de wereld? Ja, zo staat er, Hij stierf voor alle mensen, zowel als voor heel de wereld. Maar u zal zeggen: er staat niet voor alle mensen? Ja, zo staat er, dat Hij de dood proefde voor allen. Maar u kan zeggen: dit betekent al de uitverkorenen; als zo zou gesproken worden over enige niet-uitverkorene, dan zou ik geloven. Ja, Schrift spreekt van dezen die de Heer verloochenen die hen nochtans heeft gekocht, en dat zij over zichzelf een snel verderf brengen. En toch schijnt dit alles niets te betekenen voor mensen die bevooroordeeld zijn. -
- Richard Baxter, *Universal Redemption of Mankind*, pp. 286-287. De verzen waarop gezinspeeld komen hier uit Johannes 4:42; 1 Johannes 2:2; 1 Timotheüs 2:4-6; Hebrëeën 2:9; 2 Petrus 2:1.

Ik weet van een man, die niet geloofde dat Christus voor alle mensen stierf, maar die toch volgende opmerkelijke toegeving deed: “Als Christus echt stierf voor alle mensen, dan weet ik niet hoe de Bijbel het duidelijker kon zeggen dan hij doet”. Hoe waar! Deze zelfde man omarmde later de leer van onbeperkte verzoening omdat hij de duidelijke verklaringen in de Schrift niet kon ontkennen.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm